

Ett finger som trummar mot kanten på ett köksbord. Det är i mitten av 1981 och ett par av oss, då alldeles nyutexaminerade från Hovedskous målarskola, sitter i ett kök och försöker hitta på ett bra namn till ateljéföreningen vi skall starta.

“Vi” var ett antal elever som efter avslutade konststudier ville göra något tillsammans. Den kollektiva idén fanns hos oss och det underlättade naturligtvis när vi skulle skaffa lokal och utrustning. Då fanns ännu lokaler till överkomliga priser, även om vi inte vältrade oss i kvadratmeter. Tio konstnärer på 100 kvadrat. I augusti/september 1981 flyttade vi in i Pååls gamla bageri i Majorna. Bageriet hade flyttat för flera år sedan och ersatts av småhantverkare. I vår “stora” lokal hade Sotarnas Västra Distrikt just flyttat ut. Från mjöl och aska till

gips och oljefärg. I ett av rummen satt en rostfri tvättränna monterad där femton sotare kunde vaska sig samtidigt. Några år senare använde vi den i en installation. Kranar som stod och droppade och droppade i slumportad otakt.

I en baktrappa låg våning 1,5. Där i två små rum på sammanlagt 30 m², byggde vi vår grafikverkstad. Ett stort arbetsbord, där vi alla satt med våra kopparplåtar, linoleumplattor och träskivor, upptog en stor del av utrymmet. En gammal ombyggd mangel fungerade som koppartryckspress och resten av utrustningen fixade vi själva eller köpte billigt/begagnat. Det var trångt, entusiastiskt och hoppfullt. Med åren växte vi ut och fick ytterligare en lokal som blev den nya skulpturateljén.

Efter några år i gamla bageriet började man renovera de gamla landshövdingehusen i kvarteret och en del av vår ateljé försvann. Så småningom blev vi uppsagda, men då hade vi redan flyttat en del av vår verksamhet. Sedan ett antal år huserar vi nu ett kvarter västerut i en källarlokal som dessförinnan användes som segelmakeri. Våra skulptörer hittade egna ateljéer eller flyttade från Göteborg. Nu var vi bara målare och grafiker kvar.

När vi flyttade in på Tellgrensgatan skämtade vi om att vi skulle behöva ha en rullstolsramp ner för trappan när vi blivit gamla och skröpliga. Inte är det så än, men, men, så snabbt 30 år runnit iväg.

Det var nog egentligen inte så mycket den konstnärliga idén som band oss samman i starten, snarare var det nog den sociala delen. Vi ville göra något ihop. Vi hade redan innan vi bildade Kanten arbetat tillsammans i Målarbrigaden Solen, som ville vara en röst inför kärnkrafts-omröstningen. Vi gjorde flera brigadmålningar, och med militärisk disciplin drog vi ut om

natten och målade stora väggar på 30 minuter. En av de mera spektakulära aktionerna var nog den vi gjorde natten före omröstningen. Vi hade sytt samman ett 50 m² stort tyg som vi målat med ett motiv som en av brigadens medlemmar gjort. Vi lånade bärselar av en teater och den där kyliga natten smög vi oss in på en gård på Nordhemsgatan. Bakom en mur på gården fanns en gigantiskt stor rivningstomt som vette mot Linnégatan, denna mur var säkert 40-50 meter hög. Med hammare, spik och en ihoprullad målning lät sig två frivilliga sänkas ner av de sex-sju personer som höll i varje rep, och spikade fast målningen på muren 30 meter över marken. Det var häftigt att ställa sig på Linnégatan dagen efter och lyssna på häpna kommentarer från förbipasserande som inte begrep hur målningen kunnat placeras där. Tyvärr fick den bara hänga ett par dagar innan vindens kraft slet ner den.

Året 1984 närmade sig och alla som läst sin Orwell kände laddningen i detta årtal. Vi i Målarbrigaden Solen ville jobba vidare ihop och kontaktade Göteborgs konstmuseum om att få göra en utställning på Konsthallen som skulle försöka gestalta vår tid med utgångspunkt från George Orwells roman "1984". En stor del av det praktiska arbetet med utställningen gjordes i Kantens lokaler. Det blev en bra utställning till slut, efter förkastande av idéer som kunnat gjort utställningen alltför dystopisk. Det hotfulla fanns där fortfarande men ändå väl balanserat med hoppfullhet och glädje. Vi fick en fantastisk bra recension i GP, med ord som "göteborgskonstens pånyttfödelse".

Efter detta har vi haft ett antal gemensamma utställningar under Ateljé Kantens namn. Två på Galleri Majnabbe 1987 och 2005 och är vi fyllde 15 år ställde vi ut på Slottet i Partille. En av de första utställningar som band oss samman under en konstnärlig gemensam tematik var utställningen "Romantik-93" på Mölnlycke kulturhus, och nog är det i den traditionen vi fortfarande arbetar.

Medlemmar har kommit och gått, 25 stycken har det blivit sammanlagt genom åren. En handfull har varit med hela tiden. Nu är vi åtta medlemmar i föreningen.

Målarbrigaden Solens första målning på Rymdtorget i Bergsjön

Grafikverkstaden, tryckrum, Ateljé Kantén, Tellgrensgatan, Majorna.

Från Kantens utställning på Majnabbe 2005

SAMTLIGA KANTENS MEDLEMMAR UNDER ÅREN

Anders Gullberg

Ann Gustafsson Strandvik

Ann Löwenstein

Björn Skogström

Björn Therkelson

Corinna Stuart-Beck

Ella Kalogritsa

Gudrun Blom

Jan Dahlqvist

Jill Lindström

Jon Forssman

Lennart Berggren

Lennart Lundquist

Lena Frantzén

Mark von Werther

Mats Nielsen

Marjut Börjesson

Mikael Andersson

Ola Alander

Solveig Lehtonen

Tommie Lindahl

Ulla Ohlson

Ulf Sjöstrand

Anna Åhlvik

Nuvarande medlemmars namn i rött

